

Συμβούλιο
της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Βρυξέλλες, 29 Μαρτίου 2022
(OR. en)

Διοργανικός φάκελος:
2021/0383 (NLE)

6438/22
ADD 1

LIMITE

JAI 225
COPEN 59
CYBER 60
ENFOPOL 88
TELECOM 65
EJUSTICE 26
MI 131
DATAPROTECT 46

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ

Θέμα: ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ με την οποία επιτρέπεται στα κράτη μέλη να κυρώσουν, προς το συμφέρον της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το δεύτερο πρόσθετο πρωτόκολλο της Σύμβασης για το έγκλημα στον κυβερνοχώρο σχετικά με την ενισχυμένη συνεργασία και τη γνωστοποίηση ηλεκτρονικών αποδεικτικών στοιχείων

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Το παρόν παράρτημα καθορίζει τις επιφυλάξεις, δηλώσεις, ειδοποιήσεις, κοινοποιήσεις και υποδείξεις που αναφέρονται στο άρθρο 2.

1. Επιφυλάξεις

Δυνάμει του άρθρου 19 παράγραφος 1 του πρωτοκόλλου, ένα συμβαλλόμενο μέρος δύναται να δηλώσει ότι κάνει χρήση μίας ή περισσότερων εκ των επιφυλάξεων που προβλέπονται σε ορισμένα άρθρα του πρωτοκόλλου.

Δυνάμει του άρθρου 7 παράγραφος 9 στοιχείο α του πρωτοκόλλου, ένα συμβαλλόμενο μέρος δύναται να διατηρήσει το δικαίωμα να μην εφαρμόζει το άρθρο 7 (Γνωστοποίηση πληροφοριών για συνδρομητές). Τα κράτη μέλη αποφεύγουν να διατυπώσουν την εν λόγω επιφύλαξη.

Δυνάμει του άρθρου 7 παράγραφος 9 στοιχείο β του πρωτοκόλλου, ένα συμβαλλόμενο μέρος δύναται, με την επιφύλαξη των προϋποθέσεων του εν λόγω άρθρου, να διατηρήσει το δικαίωμα να μην εφαρμόζει το άρθρο 7 σε ορισμένα είδη αριθμών πρόσβασης. Τα κράτη μέλη δύνανται να διατυπώσουν την επιφύλαξη αυτή, αλλά μόνο σε ό,τι αφορά αριθμούς πρόσβασης πέραν εκείνων που είναι αναγκαίοι αποκλειστικά για τον σκοπό της ταυτοποίησης του χρήστη.

Δυνάμει του άρθρου 8 παράγραφος 13 του πρωτοκόλλου, ένα συμβαλλόμενο μέρος δύναται να διατηρήσει το δικαίωμα να μην εφαρμόζει το άρθρο 8 (Εφαρμογή εντολών από άλλο συμβαλλόμενο μέρος για ταχεία υποβολή πληροφοριών συνδρομητή και δεδομένων κίνησης) σε δεδομένα κίνησης. Τα κράτη μέλη παροτρύνονται να αποφύγουν να διατυπώσουν την επιφύλαξη αυτή.

Όταν το άρθρο 19 παράγραφος 1 παρέχει τη βάση για άλλες επιφυλάξεις, επιτρέπεται στα κράτη μέλη να εξετάζουν και να διατυπώνουν τέτοιες επιφυλάξεις.

2. Δηλώσεις

Δυνάμει του άρθρου 19 παράγραφος 2 του πρωτοκόλλου, ένα συμβαλλόμενο μέρος δύναται να προβεί στις δηλώσεις ορισμένων άρθρων του πρωτοκόλλου.

Δυνάμει του άρθρου 7 παράγραφος 2 στοιχείο β του πρωτοκόλλου, ένα συμβαλλόμενο μέρος δύναται, όσον αφορά εντολές που εκδίδονται προς παρόχους υπηρεσιών στο έδαφός του, να προβεί στην ακόλουθη δήλωση:

«Η εντολή βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 1 πρέπει να εκδίδεται από εισαγγελέα, ή υπό την εποπτεία του, ή από άλλη δικαστική αρχή ή, άλλως, να εκδίδεται στο πλαίσιο ανεξάρτητης εποπτείας.»

Τα κράτη μέλη, όσον αφορά εντολές που εκδίδονται προς παρόχους υπηρεσιών στο έδαφός τους, προβαίνουν στη δήλωση που ορίζεται στο δεύτερο εδάφιο του παρόντος τμήματος.

Δυνάμει του άρθρου 9 (Ταχεία γνωστοποίηση αποθηκευμένων δεδομένων υπολογιστών σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης) παράγραφος 1 στοιχείο β του πρωτοκόλλου, ένα συμβαλλόμενο μέρος δύναται να δηλώσει ότι δεν θα εκτελεί αιτήματα βάσει της παραγράφου 1 στοιχείο α με τα οποία ζητείται μόνο η γνωστοποίηση πληροφοριών για συνδρομητές. Τα κράτη μέλη παροτρύνονται να αποφύγουν να προβούν σε μια τέτοια δήλωση.

Όταν το άρθρο 19 παράγραφος 2 παρέχει τη βάση για άλλες δηλώσεις, επιτρέπεται στα κράτη μέλη να εξετάζουν και να προβαίνουν σε τέτοιες δηλώσεις.

3. Δηλώσεις, ειδοποιήσεις ή κοινοποιήσεις

Δυνάμει του άρθρου 19 παράγραφος 3 του πρωτοκόλλου, ένα συμβαλλόμενο μέρος οφείλει να προβαίνει σε τυχόν δηλώσεις, ειδοποιήσεις ή κοινοποιήσεις ορισμένων άρθρων του πρωτοκόλλου σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται σε αυτά.

Δυνάμει του άρθρου 7 παράγραφος 5 στοιχείο α του πρωτοκόλλου, ένα συμβαλλόμενο μέρος δύναται να ειδοποιεί τον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης ότι, όταν εκδίδεται εντολή δυνάμει της παραγράφου 1 του εν λόγω άρθρου σε πάροχο υπηρεσιών στο έδαφός του, το εν λόγω συμβαλλόμενο μέρος απαιτεί, σε κάθε περίπτωση ή σε σαφώς προσδιορισμένες περιπτώσεις, την ταυτόχρονη γνωστοποίηση της εντολής, συμπληρωματικές πληροφορίες και σύνοψη των πραγματικών περιστατικών που σχετίζονται με την έρευνα ή τη διαδικασία. Κατά συνέπεια, τα κράτη μέλη, προβαίνουν στην ακόλουθη ειδοποίηση στον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης:

«Όταν εκδίδεται εντολή βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 1 προς πάροχο υπηρεσιών στο έδαφος [το όνομα του κράτους μέλους], [το όνομα του κράτους μέλους] απαιτεί σε κάθε περίπτωση ταυτόχρονη γνωστοποίηση της εντολής, των συμπληρωματικών πληροφοριών και μιας σύνοψης των πραγματικών περιστατικών που σχετίζονται με την έρευνα ή τη δίωξη.»

Σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 5 στοιχείο ε του πρωτοκόλλου, τα κράτη μέλη αναθέτουν σε μία μόνο αρμόδια αρχή την αρμοδιότητα παραλαβής ειδοποιήσεων βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 5 στοιχείο α του πρωτοκόλλου και εκτέλεσης των ενεργειών που περιγράφονται στο άρθρο 7 παράγραφος 5 στοιχεία β, γ και δ του πρωτοκόλλου και, όταν απευθύνουν στον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης την ειδοποίηση σύμφωνα με την παράγραφο 5 στοιχείο α του πρωτοκόλλου, κοινοποιούν τα στοιχεία επικοινωνίας της εν λόγω αρχής στον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Δυνάμει του άρθρου 8 παράγραφος 4 του πρωτοκόλλου, ένα συμβαλλόμενο μέρος δύναται να δηλώσει ότι απαιτούνται πρόσθετες συνοδευτικές πληροφορίες για την εκτέλεση των εντολών της παραγράφου 1 του εν λόγω άρθρου. Κατά συνέπεια, τα κράτη μέλη προβαίνουν στην ακόλουθη δήλωση:

«Απαιτούνται πρόσθετες συνοδευτικές πληροφορίες για την εκτέλεση εντολών βάσει του άρθρου 8 παράγραφος 1. Οι ζητούμενες πρόσθετες συνοδευτικές πληροφορίες εξαρτώνται από τις περιστάσεις της εντολής και τη σχετική έρευνα ή δίωξη.»

Σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 10 στοιχεία α και β του πρωτοκόλλου, τα κράτη μέλη κοινοποιούν και επικαιροποιούν τα στοιχεία επικοινωνίας των αρχών στις οποίες ανατίθεται η υποβολή εντολών σύμφωνα με το άρθρο 8, καθώς και των αρχών στις οποίες ανατίθεται η παραλαβή εντολών σύμφωνα με το άρθρο 8, αντίστοιχα. Τα κράτη μέλη που συμμετέχουν στην ενισχυμένη συνεργασία η οποία θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 2017/1939 του Συμβουλίου¹, σχετικά με την εφαρμογή ενισχυμένης συνεργασίας για τη σύσταση της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας, περιλαμβάνουν την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία, εντός των ορίων της άσκησης των αρμοδιοτήτων της που προβλέπονται στα άρθρα 22, 23 και 25 του εν λόγω κανονισμού, μεταξύ των αρχών που κοινοποιούνται βάσει του άρθρου 8 παράγραφος 10 στοιχεία α και β του πρωτοκόλλου, και το πράττουν με συντονισμένο τρόπο.

¹ Κανονισμός (ΕΕ) 2017/1939 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 2017, σχετικά με την εφαρμογή ενισχυμένης συνεργασίας για τη σύσταση της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας (ΕΕ L 283 της 31.10.2017, σ. 1).

Κατά συνέπεια, τα κράτη μέλη προβαίνουν στην ακόλουθη δήλωση:

«Σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 10, [το όνομα του κράτους μέλους], ως κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης που συμμετέχει στην ενισχυμένη συνεργασία για τη σύσταση της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας, ορίζει την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία ως αρμόδια αρχή κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων της, όπως προβλέπεται στα άρθρα 22, 23 και 25 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1939 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 2017, σχετικά με την εφαρμογή ενισχυμένης συνεργασίας για τη σύσταση της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας.»

Σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 7 στοιχείο γ του πρωτοκόλλου, τα κράτη μέλη κοινοποιούν στον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης την αρχή ή τις αρχές που πρέπει να ειδοποιούνται βάσει του άρθρου 14 παράγραφος 7 του πρωτοκόλλου, για τους σκοπούς του κεφαλαίου II τμήμα 2 του πρωτοκόλλου, σχετικά με περιστατικά ασφάλειας.

Σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 10 στοιχείο β του πρωτοκόλλου, τα κράτη μέλη κοινοποιούν στον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης την αρχή ή τις αρχές που παρέχουν έγκριση για τους σκοπούς του κεφαλαίου II τμήμα 2 του πρωτοκόλλου, όσον αφορά τις περαιτέρω διαβιβάσεις δεδομένων που παρελήφθησαν βάσει του πρωτοκόλλου σε άλλο κράτος ή διεθνή οργανισμό.

Όταν το άρθρο 19 παράγραφος 3 του πρωτοκόλλου παρέχει τη βάση για άλλες δηλώσεις, ειδοποιήσεις ή κοινοποιήσεις, επιτρέπεται στα κράτη μέλη να εξετάζουν και να προβαίνουν σε τέτοιες δηλώσεις, ειδοποιήσεις ή κοινοποιήσεις.

4. Άλλες υποδείξεις

Τα κράτη μέλη που συμμετέχουν στην ενισχυμένη συνεργασία η οποία θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 2017/1939 διασφαλίζουν ότι η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία μπορεί, στο πλαίσιο της άσκησης των αρμοδιοτήτων της που προβλέπονται στα άρθρα 22, 23 και 25 του εν λόγω κανονισμού, να επιδιώκει συνεργασία στο πλαίσιο του πρωτοκόλλου κατά τον ίδιο τρόπο με τους εθνικούς εισαγγελείς των εν λόγω κρατών μελών.

Όσον αφορά την εφαρμογή του άρθρου 7, ιδίως όσον αφορά ορισμένα είδη αριθμών πρόσβασης, τα κράτη μέλη μπορούν να υποβάλλουν την εντολή του εν λόγω άρθρου σε έλεγχο από εισαγγελέα ή άλλη δικαστική αρχή όταν η αρμόδια αρχή τους λαμβάνει ταυτόχρονη γνωστοποίηση της εντολής πριν από τη γνωστοποίηση των πληροφοριών που έχει ζητήσει ο πάροχος.

Σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 11 στοιχείο γ του πρωτοκόλλου, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, κατά τη διαβίβαση δεδομένων για τους σκοπούς του πρωτοκόλλου, το παραλαμβάνον συμβαλλόμενο μέρος ενημερώνεται ότι, σύμφωνα με το εθνικό νομικό τους πλαίσιο, απαιτείται η επίδοση προσωπικής ειδοποίησης στο φυσικό πρόσωπο του οποίου τα δεδομένα διαβιβάζονται.

Όσον αφορά τις διεθνείς διαβιβάσεις βάσει της Συμφωνίας μεταξύ των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής και της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με την προστασία των πληροφοριών προσωπικού χαρακτήρα για την πρόληψη, τη διερεύνηση, την ανίχνευση και τη δίωξη ποινικών αδικημάτων¹ («συμφωνία-πλαίσιο»), τα κράτη μέλη, για τους σκοπούς του άρθρου 14 παράγραφος 1 στοιχείο β του πρωτοκόλλου, ενημερώνουν τις αρμόδιες αρχές των Ηνωμένων Πολιτειών ότι η συμφωνία-πλαίσιο εφαρμόζεται στις αμοιβαίες διαβιβάσεις δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα βάσει του πρωτοκόλλου μεταξύ αρμόδιων αρχών. Εντούτοις, τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη ότι η συμφωνία-πλαίσιο θα πρέπει να συμπληρώνεται από πρόσθετες διασφαλίσεις οι οποίες να συνεκτιμούν τις ιδιαίτερες απαιτήσεις που ενέχει η διαβίβαση ηλεκτρονικών αποδεικτικών στοιχείων απευθείας από παρόχους υπηρεσιών και όχι μεταξύ αρχών, όπως προβλέπεται στο πρωτόκολλο. Κατά συνέπεια, τα κράτη μέλη προβαίνουν στην ακόλουθη κοινοποίηση προς τις αρμόδιες αρχές των Ηνωμένων Πολιτειών:

«Για τους σκοπούς του άρθρου 14 παράγραφος 1 στοιχείο β του δεύτερου πρόσθετου πρωτοκόλλου της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για το έγκλημα στον κυβερνοχώρο («πρωτόκολλο»), [το όνομα του κράτους μέλους] κρίνει ότι η Συμφωνία μεταξύ των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής και της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με την προστασία των πληροφοριών προσωπικού χαρακτήρα για την πρόληψη, τη διερεύνηση, την ανίχνευση και τη δίωξη ποινικών αδικημάτων («συμφωνία-πλαίσιο») εφαρμόζεται στις αμοιβαίες διαβιβάσεις δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα βάσει του πρωτοκόλλου μεταξύ αρμόδιων αρχών. Όσον αφορά διαβιβάσεις μεταξύ παρόχων υπηρεσιών και αρχών βάσει του πρωτοκόλλου, η συμφωνία-πλαίσιο εφαρμόζεται μόνο σε συνδυασμό με επιπλέον, ειδική συμφωνία κατά την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 1 της συμφωνίας-πλαισίου, η οποία καλύπτει τις ιδιαίτερες απαιτήσεις που ενέχει η διαβίβαση ηλεκτρονικών αποδεικτικών στοιχείων απευθείας από παρόχους υπηρεσιών και όχι μεταξύ αρχών. Εάν δεν υπάρχει τέτοια ειδική συμφωνία διαβίβασης, οι διαβιβάσεις αυτές είναι δυνατόν να πραγματοποιούνται βάσει του πρωτοκόλλου· σε αυτήν δε την περίπτωση εφαρμόζεται το άρθρο 14 παράγραφος 1 στοιχείο α, σε συνδυασμό με το άρθρο 14 παράγραφοι 2 έως 15 του πρωτοκόλλου.»

¹ EE L 336 της 10.12.2016, σ. 3.

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι εφαρμόζουν το άρθρο 14 παράγραφος 1 στοιχείο γ του πρωτοκόλλου μόνο εάν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει εκδώσει απόφαση επάρκειας δυνάμει του άρθρου 45 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹ ή του άρθρου 36 της οδηγίας (ΕΕ) 2016/680 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου² για τη σχετική τρίτη χώρα, η οποία απόφαση καλύπτει τις αντίστοιχες διαβιβάσεις δεδομένων, είτε βάσει άλλης συμφωνίας η οποία εξασφαλίζει επαρκείς εγγυήσεις προστασίας των δεδομένων δυνάμει του άρθρου 46 παράγραφος 2 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 ή του άρθρου 37 παράγραφος 1 στοιχείο α) της οδηγίας (ΕΕ) 2016/680.

¹ Κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων) (ΕΕ L 119 της 4.5.2016, σ. 1).

² Οδηγία (ΕΕ) 2016/680 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από αρμόδιες αρχές για τους σκοπούς της πρόληψης, διερεύνησης, ανίχνευσης ή δίωξης ποινικών αδικημάτων ή της εκτέλεσης ποινικών κυρώσεων και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της απόφασης-πλαίσιο 2008/977/ΔΕΥ του Συμβουλίου (ΕΕ L 119 της 4.5.2016, σ. 89).